Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kahdeksas jaosto)

29 päivänä maaliskuuta 2012 *

Kumoamiskanne — Valtiontuki — Tukiohjelma, jonka perusteella omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuva liikearvo voidaan kirjata kuluksi — Päätös, jossa tukiohjelma todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi mutta jossa ei määrätä tukia takaisin perittäviksi — Yhteenliittymä — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Tutkimatta jättäminen

Asiassa T-236/10,

Asociación Española de Banca, kotipaikka Madrid (Espanja), edustajinaan asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan ja R. Calvo Salinero,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään R. Lyal ja C. Urraca Caviedes,

vastaajana,

jossa on kyse Espanjan soveltamasta, omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 28.10.2009 tehdyn komission päätöksen 2011/5/EY (EUVL 2011, L 7, s. 48) 1 artiklan 1 kohdan ja toissijaisesti 4 artiklan kumoamista koskevasta vaatimuksesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Truchot (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. E. Martins Ribeiro ja A. Popescu,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian tausta

1 Euroopan parlamentin jäsenet esittivät useilla vuosien 2005 ja 2006 aikana esittämillään kirjallisilla kysymyksillä (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 ja P 5509/06) Euroopan yhteisöjen komissiolle tiedusteluja Espanjan yhtiöverolain 12 §:n 5 momenttiin verotuksellisista, hallinnollisista ja sosiaalisista

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

toimenpiteistä 27.12.2001 annetulla lailla 24/2001 (Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social; BOE nro 313, 31.12.2001, s. 50493) ja uudistetun yhtiöverolain hyväksymisestä 5.3.2004 annettuun kuninkaan asetukseen 4/2004 (Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades; BOE nro 61, 11.3.2004, s. 10951) oletetun ohjelman (jäljempänä riidanalainen tukiohjelma) luokittelemisesta valtiontueksi. Komissio vastasi kysymyksiin pääasiallisesti, että sillä olevien tietojen perusteella riidanalainen tukiohjelma ei näyttänyt kuuluvan valtiontukisääntöjen soveltamisalaan.

2 Komissio kehotti Espanjan viranomaisia 15.1.2007 ja 26.3.2007 lähettämillään kirjeillä toimittamaan sille tietoja riidanalaisen tukiohjelman ulottuvuuden ja vaikutusten arvioimista varten. Espanjan kuningaskunta toimitti pyydetyt tiedot komissiolle 16.2.2007 ja 4.6.2007 lähettämillään kirjeillä.

3 Yksityinen toimija, jonka mukaan riidanalaista tukiohjelmaa oli pidettävä yhteismarkkinoille soveltumattomana valtiontukena, teki 28.8.2007 faksitse komissiolle kantelun.

4 Komissio aloitti 10.10.2007 tekemällään päätöksellä (tiivistelmä EUVL C 311, s. 21) muodollisen tutkintamenettelyn riidanalaisesta tukiohjelmasta.

5 Espanjan kuningaskunta esitti 5.12.2007 lähettämällään kirjeellä komissiolle huomautuksensa muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä. Lisäksi 32 asianomaista kolmatta osapuolta, mukaan lukien kantajana oleva Asociación Española de Banca, esitti komissiolle huomautuksia 18.1.2006 ja 16.6.2006 välisenä aikana. Espanjan kuningaskunta esitti 30.6.2008 ja 22.4.2009 lähettämillään kirjeillä näkemyksensä asianomaisten kolmansien osapuolten huomautuksista.

6 Espanjan viranomaisten kanssa pidettiin teknisluonteiset kokoukset 18.2.2008, 12.5.2009 ja 8.6.2009. Asiassa pidettiin myös muita teknisluonteisia kokouksia, joihin osallistuivat tietyt mainituista 32 asianomaisesta kolmannesta osapuolesta.

7 Espanjan kuningaskunta toimitti komissiolle lisätietoja 14.7.2008 päivätyllä kirjeellä ja 16.6.2009 lähetetyllä sähköpostiviestillä.

8 Komissio päätti menettelyn Euroopan unionissa toteutettuja omistusosuuksien hankkimisia koskevilta osin Espanjan soveltamasta, omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 28.10.2009 tehdyllä komission päätöksellä 2011/5/EY (EUVL 2011, L 7, s. 48; jäljempänä riidanalainen päätös).

9 Riidanalaisessa päätöksessä todetaan riidanalainen tukiohjelma, joka koostuu verotuksellisesta edusta, jonka perusteella espanjalaiset yhtiöt voivat kirjata omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisessa yhtiössä johtuvan liikearvon kuluksi, yhteismarkkinoille soveltumattomaksi siltä osin kuin sitä sovelletaan Euroopan unioniin sijoittautuneissa yhtiöissä hankittuihin omistusosuuksiin.

10 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan riidanalaista tukiohjelmaa voidaan kuitenkin edelleen soveltaa luottamuksensuojaa koskevan periaatteen nojalla omistusosuuksien hankkimisiin, jotka on toteutettu ennen kuin muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskeva päätös julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 21.12.2007, ja omistusosuuksien hankkimisiin, joiden toteuttamisesta, joka edellyttää lupaa sääntelyviranomaiselta, jolle on ilmoitettu toimenpiteestä ennen 21.12.2007, on sovittu peruuttamattomasti ennen tätä ajankohtaa.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

11 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.5.2010 toimittamallaan kannekirjelmällä.

12 Komissio esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 30.9.2010 toimittamallaan asiakirjalla unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen.

13 Kantaja esitti 16.11.2010 huomautuksensa komission esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä.

14 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— kumoaa riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan

— toissijaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä säädetään takaisinperintävelvollisuudesta sellaisten toimenpiteiden osalta, jotka on toteutettu ennen riidanalaisen päätöksen julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 Komissio vaati, että unionin yleinen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

16 Työjärjestyksensä 114 artiklan 1 kohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan jatkokäsittely on suullinen, jollei unionin yleinen tuomioistuin päätä toisin. Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että sillä on asian asiakirjojen perusteella riittävästi tietoa asiasta, ja päättää, ettei suullista käsittelyä ole tarpeen aloittaa.

17 Komissio väittää, että nyt käsiteltävä kanne on jätettävä tutkimatta sen vuoksi, ettei kantaja ole osoittanut, että sillä on riidanalaisen päätöksen suhteen asiavaltuus.

18 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan ”luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä”.

19 On syytä muistuttaa, että kantajan kaltainen jäsentensä kollektiivisia etuja ajava ammattitoimintaan sidonnainen yhteenliittymä voi pääsääntöisesti nostaa kumoamiskanteen valtiontukea koskevasta komission lopullisesta päätöksestä ainoastaan kahdessa tapauksessa. Näistä ensimmäinen koskee tilannetta, jossa yhteenliittymän edustamilla yrityksillä tai eräillä niistä on erikseen asiavaltuus, ja toinen tilannetta, jossa yhteenliittymä voi vedota omaan etuunsa, erityisesti koska kumoamisvaatimuksen kohteena oleva toimi on vaikuttanut sen asemaan neuvottelijana (yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok., s. I-5479, 56 kohta; asia T-380/94, AIUFASS ja AKT v. komissio, tuomio 12.12.1996, Kok., s. II-2169, 50 kohta ja yhdistetyt asiat T-227/01-T-229/01, T-265/01, T-266/01 ja T-270/01, Diputación Foral de Álava ym. v. komissio, tuomio 9.9.2009, Kok., s. II-3029, 108 kohta).

20 Kantaja perustaa asiavaltuutensa ensisijaisesti jäsenillään olevaan asiavaltuuteen.

21 Vaikka kantaja väittääkin oikeudenkäyntiväitteeseen jättämissään huomautuksissa, että ”riidanalainen päätös koskee suoraan ja erikseen kaikkia sen jäseniä ja että se puolustaa näiden etuja”, se on esittänyt seikkoja, joilla pyritään osoittamaan asiavaltuuden olemassaolo ainoastaan kolmen seuraavan jäsenensä osalta: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (jäljempänä BBVA) ja Banco Santander, SA, jotka ovat kumpikin nostaneet kanteen riidanalaisesta päätöksestä (BBVA asiassa T-225/10 ja Banco Santander, SA asiassa T-227/10), sekä Banco Popular Español, SA, joka ei ole nostanut kannetta riidanalaisesta päätöksestä.

22 Komissio väittää, ettei kantaja voi edustaa BBVA:n ja Banco Santanderin etuja, koska nämä puolustavat itse omia etujaan riidanalaisesta päätöksestä nostamissaan kanteissa.

23 Tämän suhteen on muistettava, että edellä mainittu ensimmäinen mahdollinen tapaus, jossa yhteenliittymän nostaman kanteen tutkittavaksi ottaminen perustuu siihen, että yhteenliittymä edustaa jäseniään (ks. edellä 19 kohta), koskee oikeuskäytännön mukaan tilanteita, joissa yhteenliittymä on kanteen nostaessaan asettunut yhden tai useamman edustamansa jäsenen sijaan, edellyttäen, että jäsenet itse olisivat voineet nostaa kanteen, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät (em. asia AIUFASS ja AKT v. komissio, tuomion 50 kohta ja asia T-350/03, Wirtschaftskammer Kärnten ja best connect Ampere Strompool v. komissio, määräys T-350/03, 25 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

24 Kuten yhdistetyissä asioissa T-447/93-T-449/93, AITEC ym. vastaan komissio, 6.7.1995 annetussa tuomiossa (Kok., s. II-1971, 60 kohta) todetaan, yhteenliittymän nostamalla kanteella on prosessuaalisia etuja, koska se mahdollistaa sen, että samoja päätöksiä vastaan ei nosteta useita erilaisia kanteita. Tämä ensimmäinen yhteenliittymän nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen tapaus edellyttää, että yhteenliittymä toimii jäsentensä puolesta ja niiden sijaan. Tämän mukaisesti jäseniensä edustajana toimiva yhteenliittymä voi nostaa kumoamiskanteen, jos jäsenet itse eivät ole nostaneet kannetta, vaikka niiden nostamat kanteet olisi voitu ottaa tutkittavaksi.

25 Asiassa T-292/02, Confservizi vastaan komissio, 11.6.2009 annetussa tuomiossa (Kok., s. II-1659, 55 kohta) katsottiin, että kantajana ollut yhteenliittymä ei edustanut niiden jäsentensä etuja, jotka olivat itse nostaneet kanteet asioissa T-297/02, T-300/02, T-301/02, T-309/02 ja T-189/03, koska mainitut jäsenet edustivat itse omia etujaan nostamalla nämä kanteet. Toisin kuin kantaja on esittänyt, sen seikan johdosta, että kyse ei ole ainoasta perusteesta, jonka johdosta kanne jätettiin tutkimatta, ei voida katsoa, että tämä peruste olisi virheellinen ja oikeuskäytännön vastainen.

26 Tämän suhteen on todettava, etteivät kantajan mainitsemat tuomiot ole ristiriidassa edellä esitetyn oikeuskäytäntöön perustuvan ratkaisun kanssa. Tuomioissa otetaan kantaa kollektiivisiin kanteisiin, joita ovat nostaneet yksi tai useampi yhteenliittymä ja yksi tai useampia niiden jäsenistä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on kuitenkin niin, että kollektiivisten kanteiden yhteydessä muiden osapuolten asiavaltuuksia ei ole tarpeen tutkia, jos yhden osapuolen asiavaltuus hyväksytään (asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok., s. I-1125, 31 kohta). Niinpä vastoin kantajan esittämää valtaosassa sen mainitsemista tuomioista itse asiassa todetaan pelkästään, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi yhteenliittymän yhden tai useamman jäsenen asiavaltuuden perusteella, eikä niissä ratkaista kysymystä kyseisen yhteenliittymän asiavaltuudesta (asia T-442/93, AAC ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok., s. II-1329, 55 kohta; em. yhdistetyt asiat AITEC ym. v. komissio, tuomion 82 kohta; asia T-266/94, Skibsværftsforeningen v. komissio, tuomio 22.10.1996, Kok., s. II-1399, 51 kohta ja asia T-82/96, ARAP ym. v. komissio, tuomio 17.6.1999, Kok., s. II-1889, 39–41 kohta).

27 Ainoastaan yhdessä tuomiossa, joka on asiassa T-445/05, Associazione italiana del risparmio gestito ja Fineco Asset Management vastaan komissio, 4.3.2009 annettu tuomio (Kok., s. II-289), otetaan nimenomaisesti kantaa yhteenliittymän nostaman kanteen tutkittavaksi ottamiseen sen jälkeen, kun yhteenliittymän jonkin jäsenen nostaman kanteen tutkittavaksi ottaminen on ratkaistu, ja johdetaan tästä, että ensin mainittu kanne voidaan ottaa tutkittavaksi viimeksi mainitun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisen johdosta (tuomion 56 kohta). Tästä ei voida kuitenkaan johtaa

yleistä sääntöä, joka koskee yhteenliittymien yksinään nostamien kanteiden tutkittavaksi ottamista ja jonka mukaan yhteenliittymillä on asiavaltuus, mikäli niiden jäsenillä on asiavaltuus, riippumatta siitä, ovatko jäsenet nostaneet omia kanteitaan. Edellä mainittuun tuomioon johtaneessa tilanteessa kantajana olleen yhteenliittymän jäsen ei ollut nostanut erillistä kannetta, vaan se oli nostanut yhdessä yhteenliittymän kanssa yhden ja saman kanteen, joten edellä 24 kohdassa mainittua prosessuaalista etua ei haitattu.

28 Myöskään kantajan mainitsemasta, yhdistetyissä asioissa T-425/04, T-444/04, T-450/04 ja T-456/04, Ranska ym. vastaan komissio, 21.5.2010 annetusta tuomiosta (Kok., s. I-2099) ei voida johtaa tällaista sääntöä, koska tuomiossa ei otettu kantaa kantajana olleen yhteenliittymän asiassa T-456/04 nostaman kanteen tutkittavaksi ottamiseen. On myös muistutettava, että yhteenliittymän nostama kanne voidaan sen jäsenen nostamasta kanteesta huolimatta ottaa tutkittavaksi, jos asialla on vaikutusta yhteenliittymän omiin etuihin (ks. edellä 19 kohta). Myöskään asiassa T-613/97, UFEX ym. vastaan komissio, 7.6.2006 annetussa tuomiossa (Kok., s. II-1531), johon kantaja on niin ikään vedonnut ja jossa ratkaistiin yhteenliittymän ja kolmen sen jäsenen nostama kanne, ei ole mitään mainintaa kanteen tutkittavaksi ottamisesta.

29 Tällaisella ratkaisulla ei myöskään – toisin kuin kantaja on väittänyt – evätä SEUT 263 artiklalta sen tehokasta vaikutusta eikä loukata oikeusvarmuuden periaatetta tai kantajan puolustautumisoikeuksia. Ratkaisun mukaisesti yhteenliittymien nostamien kanteiden tutkittavaksi ottaminen tosin edellyttää sitä, etteivät muut osapuolet, esillä olevassa asiassa sen jäsenet, ole nostaneet kanteita. Tällaisen tilanteen ei voida kuitenkaan katsoa johtavan epävarmuuteen tai turvattomaan tilanteeseen, koska on perusteltua olettaa, että yhteenliittymä, jonka tehtävänä on puolustaa jäsentensä etuja, on tietoinen näiden jäsenten nostamista kanteista ja päinvastoin. Sillä, että kantajana olevan yhteenliittymän nostama kanne jätetään tutkimatta sen jäsenten nostamien kanteiden johdosta, ei myöskään loukata SEUT 263 artiklan tehokasta vaikutusta eikä yhteenliittymän puolustautumisoikeuksia, eli lähinnä sen oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan. Vain toinen seuraavista vaihtoehdoista voi toteutua: joko kantajana oleva yhteenliittymä nostaa kanteen puolustaakseen sellaisten jäsentensä etuja, joilla on asiavaltuus, ja tutkittavaksi otetaan yhteenliittymän jäsenen tai yhteenliittymän nostama kanne sen mukaan, onko joku näistä jäsenistä nostanut oman kanteensa, tai yhteenliittymä nostaa kanteen puolustaakseen omaa etuaan, ja sen kanne voidaan ottaa tutkittavaksi siitä huolimatta, että joku sen jäsenistä on nostanut oman kanteensa, mikäli yhteenliittymän tällainen etu on näytetty toteen (ks. jäljempänä 42–46 kohta).

30 Tästä seuraa, ettei nyt esillä olevaa kannetta voida ottaa tutkittavaksi sillä perusteella, että kantaja edustaa BBVA:ta ja Banco Santanderia, koska nämä ovat nostaneet omat kanteensa, eikä ole tarpeen ottaa kantaa siihen, täyttyvätkö näiden kahden yhtiön nostamien kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

31 Kantaja on toissijaisesti vedonnut Banco Popular Españoliin ja liittänyt oikeudenkäyntiväitteestä esittämiinsä huomautuksiin asiakirjan, joka osoittaa mainitun yhtiön soveltaneen riidanalaista tukiohjelmaa vuosina 2007 ja 2008 esimerkiksi portugalilaisesta yhtiöstä kesäkuussa 2003 hankkimiinsa omistusosuuksiin. Kantaja täsmentää kuitenkin, ettei takaisinperintävelvollisuus koske Banco Popular Españolia.

32 Kantaja väittää oikeuskäytännön perusteella tältä osin ensinnäkin, ettei toimen voida katsoa koskevan sääntöjenvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todetun tukiohjelman nojalla tukea saanutta edunsaajaa erikseen ainoastaan siinä tapauksessa, että tämä tuki määrätään perittäväksi siltä takaisin. Kantajan mukaan takaisinperintävelvollisuutta on tutkittu oikeuskäytännössä ainoastaan täydentävänä perusteena.

33 Tämä argumentti on hylättävä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yritys ei pääsääntöisesti voi nostaa kumoamiskannetta toimialakohtaisen tukiohjelman kieltämisestä tehdystä komission päätöksestä, jos päätös koskee tätä yritystä vain sen takia, että yritys toimii kyseisellä alalla ja on

mahdollisesti kyseisen tukiohjelman edunsaaja. Tällainen päätös on nimittäin kyseisen yrityksen kannalta yleisesti sovellettava toimenpide, joka koskee objektiivisesti määriteltyjä tilanteita ja jonka oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyyn henkilöryhmään (ks. asia C-298/00 P, Italia v. komissio, tuomio 29.4.2004, Kok., s. I-4087, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-309/02, Acegas v. komissio, tuomio 11.6.2009, Kok., s. II-1809, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen)

34 Silloin, kun asianomainen päätös ei koske kantajana olevaa yritystä vain siksi, että yritys toimii kyseisellä alalla ja on mahdollisesti kyseisen tukiohjelman edunsaaja, vaan myös siksi, että se on tosiasiallisesti saanut tämän tukiohjelman mukaisesti myönnetyn yksittäisen tuen, jonka komissio oli määrännyt takaisin perittäväksi, kyseinen päätös kuitenkin koskee sitä erikseen ja sen päätöksestä nostama kanne on otettava tutkittavaksi (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-15/98 ja C-105/99, Italia ja Sardegna Lines v. komissio, tuomio 19.10.2000, Kok., s. I-8855, 34 ja 35 kohta ja asia T-75/03, Banco Comercial dos Açores v. komissio, tuomio 10.9.2009, 44 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

35 Edellä 33 kohdassa mainituissa tuomioissa samoin kuin kantajan mainitsemissa ratkaisuissa asetetaan samaa sanamuotoa käyttäen sen, että päätös, jossa tukiohjelma todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, koskee kantajaa erikseen, edellytykseksi sen osoittaminen, että kantaja on kyseisen tukiohjelman perusteella myönnetyn ja komission takaisin perittäväksi määräämän yksittäisen tuen tosiasiallinen saaja (asia T-136/05, Salvat père & fils ym. v. komissio, tuomio 20.9.2007, Kok., s. II-4063, 70 kohta; asia T-297/02, ACEA v. komissio, tuomio 11.6.2009, Kok., s. II-1683, 45 kohta ja asia T-301/02, AEM v. komissio, tuomio 11.6.2009, Kok., s. II-1757, 45 kohta). Tämän sanamuodon, jossa takaisinperintävelvollisuudelle annetaan sama arvo kuin kantajan asemalle tuen tosiasiallisena saajana, perusteella ei voida päätellä, että tällaista velvollisuutta koskeva edellytys olisi merkitykseltään toissijainen tai jopa tarpeeton.

36 Lisäksi on todettava, että yhdistetyissä asioissa T-254/00, T-270/00 ja T-277/00, Hôtel Cipriani ym. vastaan komissio, 28.11.2008 annetussa tuomiossa (Kok., s. II-3269), johon kantaja on myös viitannut, tyydytään toistamaan edellä mainitut kaksi edellytystä ja jopa painotetaan erityisesti takaisinperintämääräystä siten, että kyseisessä tuomiossa katsotaan, että yksilöinti johtuu kyseisessä asiassa takaisinperintämääräyksen erityisestä vaikutuksesta tämän suljetun piirin täysin tunnistettavissa olevien jäsenten etuihin. Kyseisestä tuomiosta tehtyä valitusta käsitellyt unionin tuomioistuin katsoi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli aivan oikein katsonut, että kantajayrityksillä oli asiavaltuus sen vuoksi, että riidanalainen päätös koski niitä erikseen sen vuoksi, että kyseisen tuen takaisinperintämääräys vaikutti erityisesti niiden oikeudelliseen asemaan (yhdistetyt asiat C-71/09 P, C-73/09 P ja C-76/09 P, Comitato ”Venezia vuole vivere” ym., tuomio 9.6.2011, Kok., s. I-4727, 51 kohta). Tästä seuraa, että kun riidanalaisessa toimessa edellytetään tukiohjelman perusteella myönnetyn tuen perimistä takaisin, tämä toimi koskee erikseen ainoastaan kantajia, joita takaisinperimisvelvollisuus koskee (asia T-234/10, Ebro Foods v. komissio, määräys 21.3.2012, 28 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

37 Kantaja väittää toiseksi, että ennen 21.12.2007 toteutettujen liiketoimien jättäminen takaisinperintävelvollisuuden soveltamisalan ulkopuolelle luottamuksensuojaa koskevan periaatteen nojalla ei ole lopullista sen vuoksi, että Deutsche Telekom on nostanut asiassa T-207/10 kanteen riidanalaisen päätöksen päätösosan tästä kohdasta.

38 Kantaja sekoittaa näissä väitteissään keskenään tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä olevan vaatimuksen siitä, että toimi koskee kantajaa erikseen, ja oikeussuojan tarpeen. Vaikka oikeussuojan tarve voidaan osoittaa muun muassa sillä, että kansallisissa tuomioistuimissa on nostettu kanteita sen jälkeen, kun kanne on nostettu unionin yleisessä tuomioistuimessa (yhdistetyt asiat T-309/04, T-317/04, T-329/04 ja T-336/04, TV 2/Danmark ym. v. komissio, tuomio 22.10.2008, Kok., s. II-2935, 78–82 kohta), sitä, koskeeko toimi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä erikseen, arvioidaan kanteen nostamishetken valossa, ja se määräytyy ainoastaan riidanalaisen päätöksen perusteella. Päätös, jolla tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään takaisin perittäväksi ja joka koskee

henkilöä erikseen, koskee edelleen tätä henkilöä erikseen, vaikka sittemmin kävisi ilmi, ettei siltä vaadita kyseisen tuen takaisin maksamista (ks. vastaavasti em. yhdistetyt asiat Comitato ”Venezia vuole vivere” ym. v. komissio, tuomion 56 kohta ja julkisasiamies Trstenjakin samassa asiassa antama ratkaisuehdotus, Kok., s. I-4727, 81 ja 82 kohta).

39 On lisäksi muistutettava, että jotta riidanalainen toimi koskisi kantajaa erikseen, tämän on osoitettava kuuluvansa suljettuun piiriin eli ryhmään, jonka jäsenten määrä ei riidanalaisen toimen toteuttamisen jälkeen voi enää kasvaa (ks. vastaavasti asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok., s. I-2477, 11 kohta ja em. yhdistetyt asiat Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomion 63 kohta).

40 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaisen päätöksen ei voida katsoa koskevan Banco Popular Españolia erikseen sen perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin mahdollisesti kumoaa kyseisen päätöksen 1 artiklan 2 kohdan ja että Banco Popular Españolin saamat riidanalaiset tuet peritään tämän seurauksena takaisin.

41 Näin ollen esillä olevaa kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi myöskään sillä perusteella, että kantaja edustaa Banco Popular Españolia.

42 Kantaja vetoaa kanteensa tutkittavaksi ottamiseksi toissijaisesti sillä itsellään olevaan etuun, joka johtuu muodolliseen tutkintamenettelyyn osallistumisesta.

43 Yhteenliittymien nostamien kanteiden perusteella muotoutuneessa vakiintuneessa oikeuskäytännössä on erityisesti yhdistetyissä asioissa 67/85, 68/85 ja 70/85, Kwekerij van der Kooy ym. vastaan komissio, 2.2.1988 annetun tuomion (Kok., s. 219) ja edellä mainitussa asiassa CIRFS ym. vastaan komissio annetun tuomion, joihin molempiin kantaja on vedonnut, jälkeen toki myönnetty, että riidanalainen toimi voi koskea kantajaa erikseen sen vuoksi, että se on osallistunut aktiivisesti menettelyyn, jonka seurauksena kyseinen toimi on toteutettu. Tällöin on kuitenkin ollut kyse erityistilanteista, joissa kantajalla oli selvästi rajattu ja kiinteästi päätöksen aiheeseen liittyvä neuvotteluasema, minkä takia kantaja oli tosiasiallisessa tilanteessa, jonka perusteella se erottui kaikista muista henkilöistä (ks. vastaavasti asia C-319/07 P, 3F v. komissio, tuomio 9.7.2009, Kok., s. I-5963, 85–95 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Asiassa C-78/03 P, komissio vastaan Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, 13.12.2005 annetusta tuomiosta (Kok., s. I-10737, 58 kohta) ilmenee erityisesti, että yhteenliittymällä olevaa sellaista asemaa, joka ei ylitä niiden menettelyllisten oikeuksien käyttöä, jotka SEUT 108 artiklan 2 kohdassa ja [SEUT 108] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 1 artiklan h alakohdassa ja 20 artiklassa on myönnetty niille, joita asia koskee, ei voida samaistaa kantajien asemaan edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Kwekerij van der Kooy ym. vastaan komissio ja edellä mainitussa asiassa CIRFS ym. vastaan komissio annetuissa tuomioissa.

45 Kantajan mainitsemilla tuomioilla ei voida kyseenalaistaa edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Kwekerij van der Kooy ym. vastaan komissio annetun tuomion tällaista tulkintaa. Edellä mainitussa asiassa AAC ym. vastaan komissio annetun tuomion 35 kohta on tuomion osassa ”Asianosaisten lausumat”, ja siinä esitetään komission perustelut, joilla se pyrkii riitauttamaan Association des amidonneries de céréales de la CEE:n (AAC) nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen esittämällä oman tulkintansa edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Kwekerij van der Kooy ym. vastaan komissio annetusta tuomiosta. Edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Diputación Foral de Álava ym. vastaan komissio annetun tuomion, jonka kantaja on niin ikään maininnut, 89 kohdassa myönnettiin, että väliintuloa pyytänyt osapuoli oli osoittanut, että asian ratkaisu koskee sen etua, koska se oli osallistunut hallinnolliseen menettelyyn. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lausui näin ollen nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevaan edellytykseen nähden erillisestä edellytyksestä, eli Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan toisen kohdan mukaisesta väliintuloa koskevasta edellytyksestä, jonka mukaan asian ratkaisun on koskettava väliintulijan etua.

46 Koska kantaja on nyt käsiteltävässä asiassa ainoastaan esittänyt huomautuksiaan muodollisessa tutkintamenettelyssä samalla tavoin kuin ne muut, joita asia koskee, sen kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi sillä perusteella, että se on puolustanut omia etujaan riidanalaisen päätöksen tekemiseen johtaneessa menettelyssä.

47 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

48 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Asociación Española de Banca velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 29 päivänä maaliskuuta 2012.

E. Coulon
kirjaaja

L. Truchot
jaoston puheenjohtaja